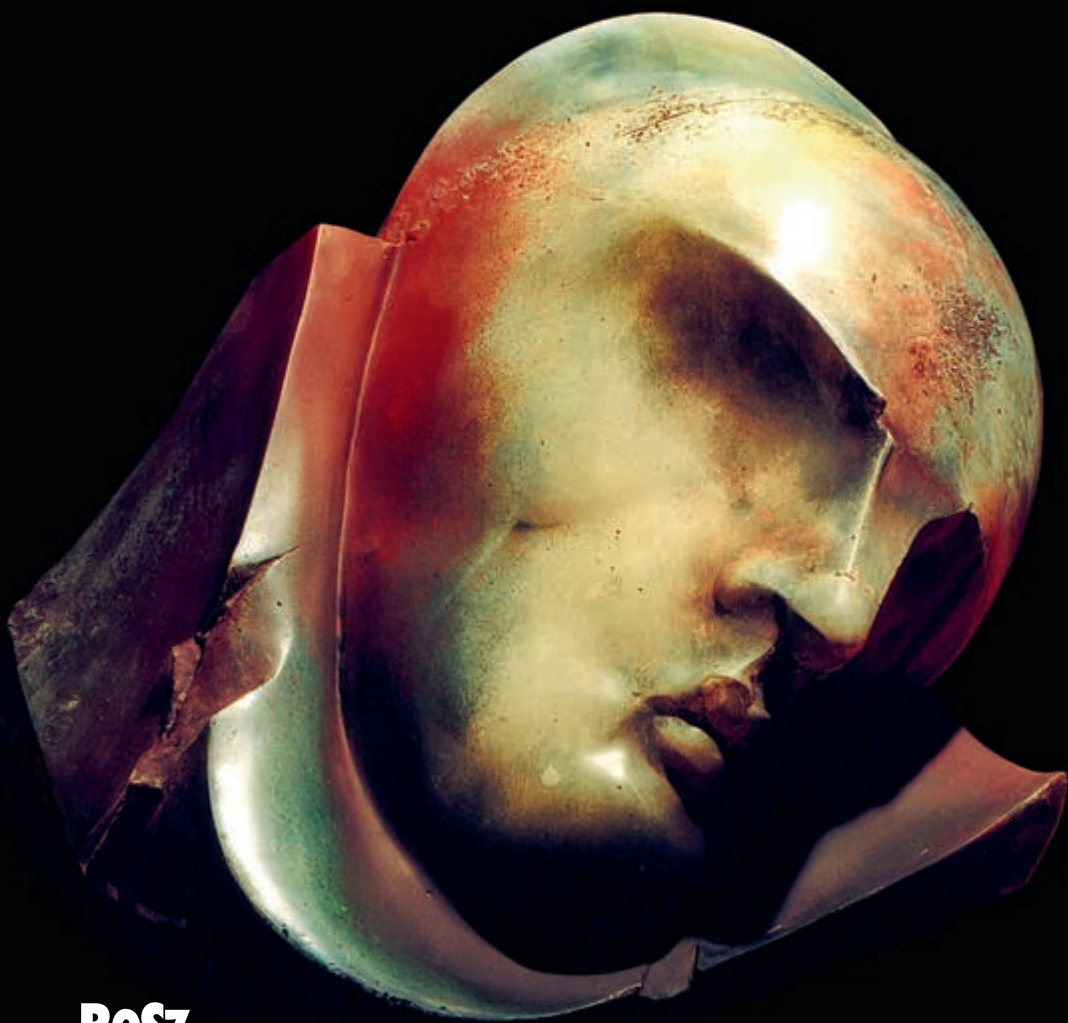

ADAM MYJAK

RZEŹBA / SCULPTURE

BOSZ

Z cyklu *Figury niespokojne*, 2005–2015, drewno polichromowane, 275 x 155 x 105 cm /
From the series *Restless Figures*, 2005–2015, polychrome wood, 275 x 155 x 105 cm

ADAM
MYJAK

RZEŹBA / SCULPTURE

BOSZ

Adam Myjak (1947–) – nieustępliwy poszukiwacz ukrytej i prawdziwej twarzy, rzeźbiarz skupiony na przemianach i przeistoczeniach tego, co najbliższe, ale zarazem niewidoczne. Mistrz głowy – symbolu myśli, strachu, męki, przemiany, żartu, refleksji. Odlewający w brązie delikatne ślady rozpadu, dzięki perfekcyjnemu opanowaniu warsztatu potrafi zmieniać znaczenia, odrealniać i drwić z materii. Ciężkie–lekkie, stare–nowe, widoczne–niewidoczne, symboliczne–nierozpoznane – stale balansuje między skrajnościami, z wdziękiem uśmiechając się do konwencji i reguł percepcji.

Urodził się w Starym Sączu – mieście rzeźbie – harmonijnie wrośniętym między wzgórza, rzekę, drewnianą architekturę i klasztorny epos klarysek, w miejscu, w którym przestrzeń i dźwięk były rzeźbione od XIII wieku. Trudno nie skojarzyć z jego twórczością starosądeckiego czterogłosowego *conductus Omnia Beneficia* – najstarszego zabytku polskiej muzyki polifonicznej, którego falowanie przywodzi na myśl ostre granice krzywych w *Postaciach – kolumnach*. Dzieciństwo spędzone w Częstochowie i nauka w Sandomierzu, a potem studia na Wydziale Rzeźby warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, były kontynuacją ścieżki, której szlak ciągnie się do dzisiaj. Od dyplomu w 1971 roku aż po trzykrotne rektorowanie akademii Adam Myjak oprócz własnej twórczości rzeźbi jako pedagog i profesor następne pokolenia twórców poszukujących swoich trzech wymiarów formy.

Twórca i współtwórca wielu pomników zrealizowanych w Polsce i w Niemczech, autor scenografii teatralnych, prezentował prace na dziesiątkach wystaw, z których każda była także dziełem scenograficznym. Uodporniony na zmiany czasu i dematerializację działań artystycznych, konsekwentnie poszukuje w drewnie, odlewach, kamieniu i wszelkich materiałach – wewnętrzny obraz głowy i postaci ludzkich, które jak gigantyczne fragmenty posągu Konstantyna przetrwają mimo dematerializacji sztuki.

Adam Myjak (1947–) — a tireless seeker of the hidden and true image of the face, a sculptor focusing on modifications and transformations of the near yet invisible. Master of the head — the symbol of thoughts, fear, torment, change, joke, reflection. Having perfected his technique, by casting in bronze subtle traces of disintegration, he is able to alter meanings, derealise, and mock matter. Heavy–light, old–new, visible–invisible, symbolic–unrecognised — he keeps balancing between the extremes, smiling charmingly at the convention and principles of perception.

He was born in Stary Sącz — a city itself having a character of a sculpture, harmoniously integrating with the surrounding hills, a river, wooden architecture and the Clarisses' monastery, in which space and sound have been formed since the 13th century. His works are often associated with the four-voice *conductus Omnia Beneficia* — the oldest piece of Polish polyphonic music discovered in Stary Sącz — whose undulations bring to mind the sharp curve edges of Myjak's *Figures — Columns*. His childhood in Częstochowa, education in Sandomierz, and then studies at the Faculty of Sculpture at the Academy of Fine Arts in Warsaw were a homogeneous path, which he is still pursuing. From his graduation in 1971 to heading the Academy three times, as rector, teacher and professor, Adam Myjak, apart from his own work, sculpts the next generations of artists looking for their three dimensions of form.

Author and co-author of a number of monuments built in Poland and Germany, and theatrical stage designs; he presented his works at dozens of exhibitions, each a masterpiece of scenography. Immune to the changes of time and dematerialisation of artistic activities, he consistently probes into wood, casts, stone and other materials for an internal image of the head and human figures, which — like huge fragments of the Colossus of Constantine — shall live despite the dematerialisation of art.

Sławy aktor, 1971, beton polichromowany, 80 × 40 × 50 cm / *Old Actor*, 1971, polychrome concrete, 80 × 40 × 50 cm

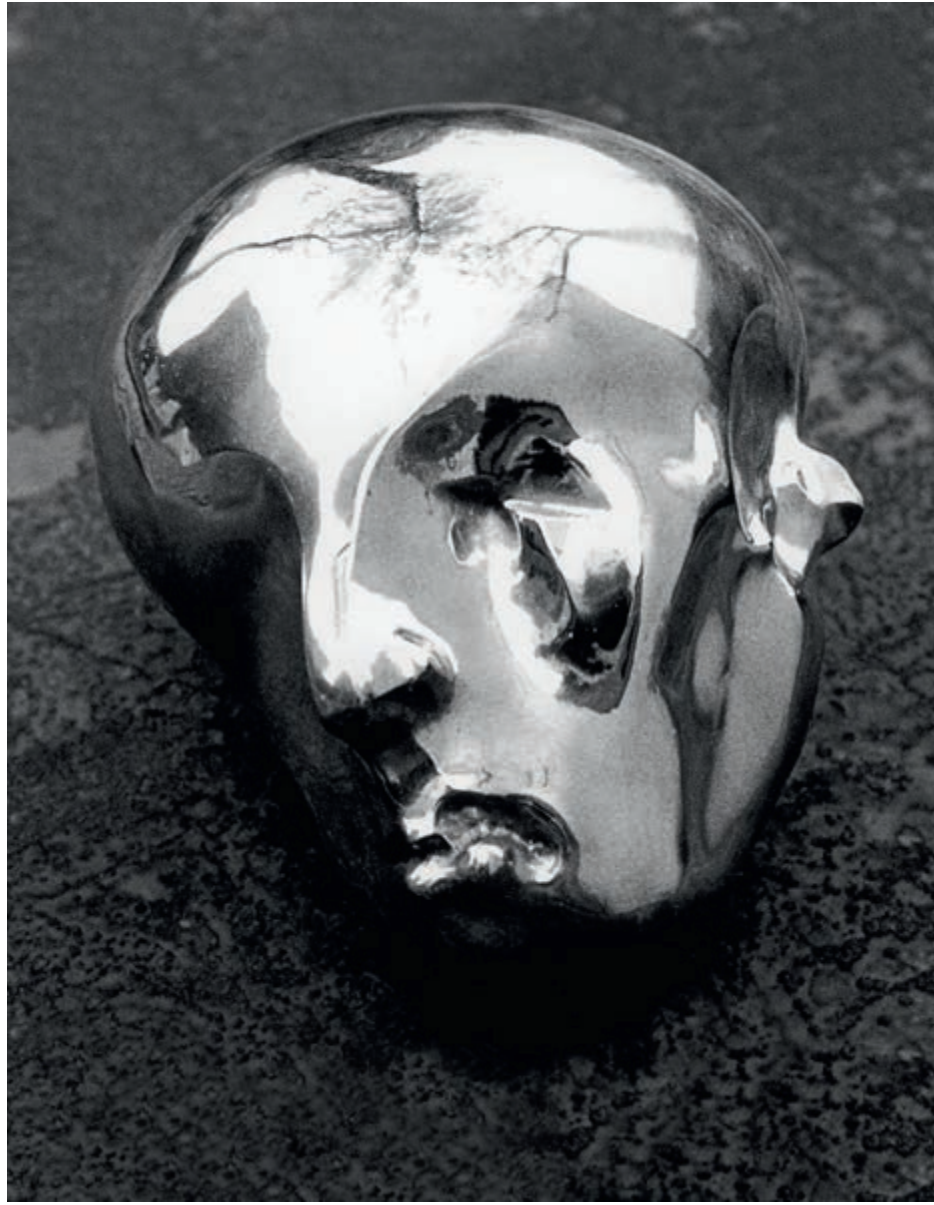
Z cyklu Sen, 1974, stiuk polichromowany, 65 x 50 x 50 cm / From the series *Dream*, 1974, polychrome stucco, 65 x 50 x 50 cm

Z cyklu *Maski*, 1979–1981, brąz, sztuczny kamień / From the series *Masks*, 1979–1981, bronze, artificial stone

Głowa T.P. [vel PORTRETY], 1982, brąz, 45 × 40 × 35 cm / T.P.'s Head [alias PORTRAITS], 1982, bronze, 45 × 40 × 35 cm

[Adam Myjak i Antoni Janusz Pastwa, według niezrealizowanej idei Antonio Corazziego, 1826–1833], *Kwadryga Apollina*, Teatr Wielki – Opera Narodowa w Warszawie, 2002, brąz / [Adam Myjak and Antoni Janusz Pastwa, according to an unrealised idea by Antonio Corazzi, 1826–1833], *Apollo's Quadriga*, Grand Theatre – National Opera in Warsaw, 2002, bronze

Adam Myjak w Zakładach Remontowych w Itzy podczas realizacji odlewu kwadrygi (model gipsowy powstał w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku) dla Teatru Wielkiego – Opery Narodowej w Warszawie, 2002 / Adam Myjak in the Repair Shop in Itza (the plaster model made in the Centre of Polish Sculpture in Orońsko) for the Grand Theatre – National Opera in Warsaw, 2002

Z cyklu *Inspiracje*, 2002, brąz, 90 × 60 × 50 cm / From the series *Inspirations*, 2002, bronze, 90 × 60 × 50 cm

W pracowni artysty w Zalesiu, 2012 / In the artist's studio in Zalesie, 2012

Adam Myjak (1947-) –

Adam Myjak (1947-) –

nieustępliwy poszukiwacz ukrytej

a tireless seeker of the hidden

i prawdziwej twarzy, rzeźbiarz

and true image of the face, a sculptor

skupiony na przemianach i prze-

focusing on modifications and trans-

istoczeniach tego, co najbliższe,

formations of the near yet invisible.

ale zarazem niewidoczne. Mistrz

Master of the head – the symbol of

głowy – symbolu myśli, strachu,

thoughts, fear, torment, change, joke,

męki, przemiany, żartu, refleksji.

reflection. Having perfected his tech-

Odlewający w brązie delikatne

nique, by casting in bronze subtle

ślady rozpadu, dzięki perfekcyjnej

traces of disintegration, he is able

mu opanowaniu warsztatu potrafi

to alter meanings, derealise,

zmieniać znaczenia, odrealniać

and mock matter.

i drwić z materii.

